

Livet er mer...

Tips oss om utenomfaglige aktiviteter på telefaks 23 10 9040 eller e-post: tidsskriftet@legeforeningen.no

– Jeg stortrives som lege. Malingen er absolutt hobbybasert, sier 44-åringen. Til daglig er han spesialist i allmennmedisin med tilholdssted på Røde Kors Klinikk i Oslo. Men i vinter tok han steget ut i offentligheten med hobbyen sin. Debutanten stilte ut 51 malerier i Galleri Albin Upp i Oslo. For selv om han har malt siden lenge før han begynte på medisinstudiet, så har han ikke hatt utstilling tidligere.

Skavlan skulle egentlig ikke bli lege heller. Han hadde bestemt seg for arkitektur, og kom til og med inn på en arkitektthøyskole i London. Dårlige muligheter for jobb skremte ham bort fra arkitekturen. I stedet ble det andrevalget og medisin, først i Dublin og så i Oslo. Maling har han drevet med ved siden av hele tiden.

– Å se for meg at jeg ikke kunne dette? Det ville gjøre livet mye fattigere, sier Skavlan.

Til offentlig skue

Tiden han bruker på malingen, varierer enormt. Det kan gå lange perioder uten noen ting, men alt i alt blir det noen hundre timer på ett år.

Debututstillingen inneholdt malerier laget de siste fire årene. Teknikken er stort sett akryl på lerret, motivene er fargerike og mer eller mindre nonfigurative. Da utstillingen ble satt opp, spurte en av døtrene hvor i alle dager alle maleriene kom fra.

– Hun synes vel ikke jeg har jobbet så mye med det da, sier Skavlan.

Over 50 kunstverk ble stilt ut, og nesten alle ble solgt. Det hadde kunstneren selv aldri drømt om. Blant annet ble tre av dem kjøpt av Operahotellet ved hovedstadens sentralbanestasjon, og blir dermed hengende til offentlig skue.

– Jeg tror ikke det at jeg har tatt med meg maleriene ut offentlig, vil endre noe på legegjerningen. Men jeg var litt redd i forhold til pasientene. Heldigvis er det stort sett ukjente som har kjøpt bildene, sier Skavlan.

Fargerike bilder er ikke det han kjøper selv. Det blir oftest svart-hvitt fotografier, så kontrastene mellom egen smak og egen produksjon kan være stor.

Arvelig belastet

Det er en kunstnerisk familie Jørgen Skavlan slekter på. Morfar var scenograf og mo-

Suksessfull debututstilling

– En pasient spurte om det er så mye rødt i bildene mine, fordi jeg har sett så mye blod, forteller Jørgen Skavlan. De lurte også på om han skal slutte som lege, nå som han har debutert med maleriene sine. Men nei, det er allmennlege han er.

Jørgen Skavlan stilte ut over 50 malerier på sin debututstilling. Nesten alle ble solgt. Foto A.M. Nylenna

ren er tekstilkunstner. Konen jobber med keramikk og tekstiler. Dermed er ikke kritikkerne langt unna. Skavlan innrømmer at kritikken sitter løsere hos mor, og at den er vanskeligere å svelge. Det er selvsagt viktig hva andre synes om bildene, men mest fastholder Skavlan at han maler for seg selv.

– Jeg forsøker ikke med bildene mine å formidle mitt syn på amerikansk utenrikspolitikk. I grunnen ønsker jeg bare at det skal være visuelt givende, sier han. – Det er ikke premissøst ment, legger allmennpraktikeren til.

Hjemme har de et atelier som både mann og kone disponerer. Dermed blir ikke malingen en isolert aktivitet. Det er mer en felles interesse, uten at ektefellene gjør noen prosjekter sammen. Til det er stilene for forskjellige. Derimot går de mye på Oslos gallerier sammen, og ser mye kunst.

– Her en dag var jeg i atelieret til en av mine favorittkunstnere, Håvard Vikhagen, og etter det fikk jeg lyst til å brenne alle bildene mine og ikke ta i en pensel mer. Det er mange som er så utrolig dyktige, sier Skavlan.

Han synes det er vanskelig å ta imot ros for egne bilder. – Det er jo ikke dette jeg driver mest med. Stort sett holdt jeg meg borte fra galleriet da utstillingen hang oppe.

I et senere liv

– Jeg ser ikke meg selv som gammel lege. Når jeg finner ut at nok er nok i jobben, så vil jeg bruke tid på maling. Sånn sett er jeg ikke redd for min pensjonisttilværelse, sier han.

Malingen kommer ikke til å få mer av Skavlans tid etter debututstillingen. Hobbyen vil fortsette som før i ferier, nattetid og i helger.

– Jeg orker ikke å male bare for å sette bildene på loftet. Å få dem ut til publikum og bli kvitt noe er viktig, for da kan jeg fortsette å ha glede av malingen og komme videre, sier Jørgen Skavlan. Dermed ser han ikke bort fra at det kan bli en utstilling igjen. – Kanskje holder jeg utstilling om fem år. Da håper jeg at stilpendelen ikke har svingt så mye, men at jeg kanskje har funnet et sikrere og tydeligere formspråk.

– Astrid Marie Nylenna